

Kukurýčiny sen

Kukuríce byla pro mne vždy záhadou. S tátou jsme kdysi chodili paběrkovat na obrovské lány poli. Táta pak klasy zavěšil pod okap a přes zimu zrnem krmil holuby. Byla to krásná zláta zrna, ale tvrdá jako kámen. Malém jsem si vylámal své první zuby.

Po letech, když jsme s ženou začali hospodařit, stali se samozásobiteli a před zimou neměli peníze ani zásoby jídla, jsem si na kukurici vzpomněl. Zapráhli jsme našeho ponyho a vyrazili na čerstvě sklizené pole. Naš sroubek se proměnil v suširnu klasů. Část vyloupáneho zrna jsme nechali namlít na mouku. Chleba z ní však špatně držel pohromadě a mouka během mísení zezlúkla a zhořkla. Celá zrna jsme hodiny vařili a pak uměli na masovém mlýnku. Placky z nich byly ale velmi hrubé a ostré kukuríčine šlupičky se zadržovaly mezi zuby.

Uplýnulo dalších mnoho let. Mexikem jsem chtěl jenom projet, abych se dostal do Nikaragui. Hned první den, když jsem se šlápnul po levém a zdravěm jídle, mi došlo, že jsem se ocitl v „zemí kukuríce“. Nevěřící jsem v ruce držel vlácnou a ohebnou placku Tortilla. Jemná a harmonická chuť mi ucarovala. Okamžitě jsem zrušil své plack. Za pár týdnů jsem už stoupal do vysokých hor státu OAXACA. Rodina místních Zapoteců míne přijala do svého středu. Každý večer jsem se díval, jak doňa Marta dáva vařit zrna a zalevá je vápenným mlékem. Ráno jsem pak s úzasem pozoroval, jak se tvrdá, sklovitá šlupka přeměnila na mazlavou hmotu, která šla velmi dobře oprat mnutím

zrn v čisté vodě. Tehdy jsem se poprvé dozvěděl, že to je NIXTAMAL. Moji hostitelé mi vysvětlili, že jediné tak vyda kukuríce všechny své skryté vitamíny a minerály. Viděl jsem jejich zřívě bílé zuby, když se usmívali, a pevnou kostru, když pracovali a nosili těžká břemena. Nixtamal doňa Marta pomlela na kamenném mlýnku. Těsto bylo tvárné a nelepilo se. Nadešla kuličky a ty pak lisovala na tenké placky. Na rozpálených tálech byly tortillas rychle hotové. Dvakrát obrátit, a jakmile se na-fouknou, tak šup do košíčku, vystlaného bavlněnou látkou, aby nevystydly. K večeri byly často TAMALES. Kukuríčine těsto jsme namáčali do vodou rozmocněných kukuríčinych listů, přidali osmaženou zeleninu, zabalili a dali vařit do páry.

Měl jsem štěstí, právě začalo období sucha, a tak jsem mohl zažít období sklizně. Rodiny s rozemátými dětmi se sešly na poličkách a postupně sklídily klasy. Starší lidé šli před námi a sklízeli fazole, které se pnuily skrz naskrz mezi stvoily. Na ohni bublal v keramickém džbánu výzvěný nápoj ATOLE. Kukuríčine těsto se jen rozměnilo ve vodě a přivedlo k varu, osladilo sirupem z agave a okorenělo skoricí.

Tydny jsme pak kukurici odlišťovali a po dosušení loupali. Starí lidé, co už nemohli moc pracovat, se k tomu vždy sešli u někoho doma a malé děti jim seděly u nohou a poslouchaly příběhy z dávných dob.

Realita Střední Ameriky mne nicméně za půl roku sen mne ale neopustil. Opačovaně jsem vysazoval odrůdy z

ČESKÁ REPUBLIKA
Komunita v Mšeckých Žehrovicích
Mšecké Žehrovice č. 150
270 64
► (+420) 721 305 558

Komunita ve Skalné
Česká 481
351 34 Skalná
► (+420) 606 424 944

FRANCIE
Communauté de Sus
11, route du Haut Béarn
64190 Sus/Navarrenx
► (+33) 559-66-14-28

ŠPANĚLSKO
Caserío Barracas 88
Barrio Ventas, 20305 Irún
Guipúzcoa
Španělsko
► (+34) 943-63-23-16

ANGLIE (0800-0743267)
Stentwood Farm, Dunkeswell,
Honiton, Devon EX14 4RW
Anglie
► (+44) 1823-681155

www.dvanactkmenu.cz
kontakt@dvanactkmenu.cz

mexických hor. Všechny nádherně a bujně rostly, ale žádná nezvládla urodit klasy, které by dozrály. Evropské hybridy jsme používat nechtěli, a tak sen prozatím zůstal jen snem.

Po letech zavál osud naší rodinu do severních kanadských préríí. Tam jsme jednou objevili starý, opuštěný a polorozpadlý dům. Bydlel v něm kdysi nadšený sběratel semínek. Mezi rozežranými pytli se zrním jsme našli neporušený sáček se semínky barevné kukuřice. Kukuřičný sen se mi opět objevil před očima. Po čase jsme získali ještě další dvě odrůdy původních indiánských kukuřic. Doma se těmto třem odrůdám výborně dařilo. Všechny dozrály v rekordním čase. Vyplnění snu bylo na dosah. Příští rok jsme měli dostatek semen na veliké pole. Pár přátel nám přišlo na pomoc a společně jsme ručně osadili čtort hektaru. S celou rodinou jsme trávili večery pletím a jednocením kukuřice. S rostoucí kukuřicí mi rostla i naděje na vyplněný sen. Nicméně ani na naší farmě jsme realitě neutekli. Děti, škola, partnerství a starost o to, jak přežít v dnešním světě... Kukuřice byla už po pás. Se synem jsme s pomocí koně začali plít široké řady. Často jsem byl ale tak vyčerpaný, že jsem na našeho věrného oře hulákal a vůbec si neovšimnul krásných klasů. Sen o kukuřici mi začaly kalit obavy z příštích dnů. Krásné pocity se vytrácely a někdy na konci dne zbyla jen hořkost. Pak ale přišel den, na který jsem čekal tolik let. Vylomil jsem skoro dozrálý klas, odhrnul listy a užasl nad krásnou karmínovou barvou lesklých zrn. „Ted' bude dostatek zrna na úžasné tortillas, tamales a atole!“ Běžel jsem pro rodinu a všichni jsme obdivovali skoro dozrálou kukuřici.

Čekal jsem, že ted', ted' právě, přijde krásný pocit z vyplněného snu. Nic se ale nestalo. Ten dlouho očekávaný pocit uspokojení a míru v duši se nedostavil. Podíval jsem se do pole vlnících se obtěžkaných stvolů kukuřice a najednou mi vše došlo:

Sen o kukuřici je snem o lidech. Je to touha po přátelství a bratrství... po životě s lidmi, kteří spolu pracují, radují se, procházejí skrz těžké časy, dělí se o všechno, a tak žijí život, který pro ně náš Otec připravil. ☺

Aleš

Přátelé, až budete s dětmi sázet kukuřici, můžete jim vyprávět:

Příběh o jednom kukuřičném semínku

Začátek příběhu je smutný. Semínko zapadlo do rozbrázděné černé země. Hlína ho přikryla. Zůstalo ve tmě, odloučené od sluníčka. Bylo samotné a smutné. Mělo strach o sebe a o to, že už nikdy neuvidí modrou oblohu a neucítí vlahou rosu ani čerstvý vánek. V hloubi svého srdce ale semínko cítilo, že se nemusí bát. Stačí, když se vzdá své touhy být tím jediným semínkem a v půdě zemře. Když pak semínko zemřelo, stal se zázrak! Začalo klíčit a z půdy vyrostla nová rostlinka! Nový život! Rostlina rostla a sílila. Ke konci léta se pak na stonku skvěly dva krásné klasy. V každém z nich bylo mnoho semínek těsně přiléhajících jedno k druhému. Semínka se radovala, že už nejsou samotná a všechna se připravovala na čas zrání. Když dozrála, kukuřičný klas byl plný krásných, barevných semínek. A tak smrt jednoho malého semínka dala vzniknout spoustě nových semen. A ta se už těší, až budou moci dát život tisícům dalších a rozšířit se po celé Zemi.

S námi lidmi je to podobné. Naš Stvořitel Zahradník uchoval s velkou péčí jedno semínko. Tohle semínko bylo zasazené do našich srdcí, aby neslo ovoce života, přátelství a lásky. Každý z nás musí sám sobě zemřít, aby mohl dát život. No, a to je ta dobrá novina od našeho Stvořitele, který skrze smrt svého syna Jašuy přinesl úrodu mnohých synů a dcer. Těch, kteří jsou ochotní zemřít sami sobě a dát život druhým. ☺

Nejde o kukuřici...

Jde o všechno...

Jde o věčný, udržitelný život...

Chcete-li se dozvědět více o nás a naší zahradě, přijďte nás kdykoli navštívit.

Vaši přátelé z Mšeckých Žehrovic

Kukuřice je neuvěřitelná plodina – z jednoho semínka může vyrůst až 400 semen za jediný rok.

Přesto se nesmíme nechat svést pokušením, že vysázíme políčko z jednoho či dvou klasů. Kukuřice rychle degeneruje, stejně jako naše vztahy a přátelství, když se o ně nestaráme. Na výsadbu je třeba použít semínka z co nejvíce klasů. Vždy ještě před hlavní sklizní vybíráme alespoň 100 nejdříve dozrálých palic ze silných rostlin.

Krásná barevná odrůda „MALOVANÉ HORY“ zahrnuje semínka všech barev. Jakoby nám chtěla říci, že všechny barvy kůže, charaktery a osobnosti můžou růst pospolu, pro společný cíl: uzrát a vydat mnohonásobnou úrodu. Je tady ale velké nebezpečí. Pyl z hybridních a GMO odrůd může pošpinit naše čisté semínko. Každá čistá počáteční myšlenka může časem zdegenerovat.

Kukuřici na semeno sázíme na ochráněných místech, kde nehrozí korupce od průmyslových odrůd. Stejně i opravdové přátelství a láska mezi lidmi může žít jen v ochráněném prostředí, kde všichni žijí jeden pro druhého. Malované hory mají jednu úžasnou vlastnost – kvetou 4 týdny před ostatními moderními odrůdami. To snižuje nebezpečí nechtěného opylení.

Poslední hrozba pro naše čisté semínko přichází zevnitř. Takřka všechny kukuřice obsahují spory „kukuřičné sněti“. Občas se na stonku či klasech objeví šedavý nádor, zvláště když je vlhko a teplo nebo když jsou pletiva mechanicky narušena. Rostlinu pak musíme ihned vytrhnout a spálit. Je to jako s našimi špatnými lidskými vlastnostmi. Při různých okolnostech všedního dne tyto vlastnosti vychází na povrch a otravují život nám i ostatním. Abychom udrželi naše vztahy čisté, musíme je vytínat a likvidovat. Sami to ale nikdy nezvládneme.

Potřebujeme pomoc Zahradníka v té správné zahradě, kde jsou všechny podmínky pro zdravý růst. A v žádné opravdové zahradě neroste jen jedna rostlina, ale mnoho rostlin, které se navzájem podporují a povzbuzují. ☺